

Tunkkarin Sanomat

Kyläyhdistys Tunkkarin Tuulet Ry:n julkaisu

1 / 2006 Nro 3

Tässä numerossa muun muassa:

Pääkirjoitus s. 2 *Jukka Tunkkari*
Kaksi pientä hiirtä s. 2 *Saima Tikkakoski*
Mikä on Tunkkarin Tuulet Ry? s. 3 *Hannu Salo*
Heikki Id, maalari ja nikkari s. 4 *Marjatta Pulkkinen*
Nukkumatti s. 4 *Emmi Sillanpää*
Aitta s. 5 *Matti Tunkkari*
Tunkkarin koulun uudet opet s. 6 *Yläluokan oppilaat*
Kiihdytysmoottorikelkkailu on Jarkko Läspälle tärkeä harrastus s. 7 *Marja Myllymäki*
Koulu palaa s. 8 *Jaakko Salo*
Variksien seikkailu s. 8 *Janina Junttila*
Aku maalla s. 9 *Ville Takala*
Iloinen koululainen Tunkkarin sillalla s. 9. *Anniina Nykänen*
Koiran päivät s. 9 *Robi Lapinkorpi*
Piiirros "Toukkavaara" s. 10 *Tuomas Myllymäki*
Sarjakuva s. 11 *Heini-Maarit Takala*
Kunnan terveiset s. 12
Seurakunnan kuulumisia s. 14. *Vesa Parpala*

Tunkkarin Sanomat

Päätoimittaja:

Jukka Tunkkari

Toimituskunta:

Jukka Tunkkari
(0400) 922 922
Raimo Haapalehto
(040) 772 1623
Hannu Salo
(0400) 567 538
Marja Myllymäki
(050) 413 9027

Lehden levikkialue:

Tunkkarin koulupiiri.

Pääkirjoitus

Tunkkarin Sanomien henkiin herätys

Lehden edelliset numerot ilmestyivät kylätoimikunnan aikaansaannoksina 1979 ja 1985. Myös tämän lehden taustalla on kyläyhdistys Tunkkarin Tuulet.

Lehden levikkialueeksi olemme määritelleet Tunkkarin koulupiirin. Pyrimme tekemään lehdestä foorumin, joka yhdistää nykyiset ja entiset kyläläiset. Tutustutamme kylälle muuttaneet Tunkkarin kylän asioihin – nykyisiin ja menneisiin. Tarjoamme palstatilaa ja informointikanavan kylällä toimiville yhteisöille kuten koululle, kunnalle ja seurakunnalle. Emme sen sijaan ole päällekkäinen toimija kuntatiedotteen tai muiden

vastaavien kanssa ja vielä vähemmän kilpailija niille.

Lehti siirretään myös sähköiseen muotoon eli nettiin Tunkkarin Tuulet sivuille (www.tunkkari.net). Tästä on hyvä vinkata ”ulkotunkkarilaisille”, sillä painettu lehtiversio tavoittaa koulupiirin alueella asuvat. Jatkossa netistä löytää myös lehden numerot yksi ja kaksi.

Teemme lehden talkootyönä. Jäkelusta huolehtivat koulun oppilaat. Takasivulllle saavat vuorollaan tilaa ne yritykset ja yhteisöt, jotka mahdollistavat lehden monistuksen. Kii-tämme tällä erää Kaustisen Kansan-opistoa, jonka atk-laitteilla ja ohjel-

milla taittotyö on tehty ja Keski-Pohjanmaan Kirjapainoa, jossa ja jonka materiaaleilla monistus tapahtui.

Olemme keskustelleet toimituskunnassa seuraavista ilmestymiskerroista. Asiaa ja tapahtumia kylällä kyllä riittää. Toimituskunta ottaa mielellään vastaan palautetta tästä numerosta ja vinkkejä mahdollisia seuraavia varten. Uskomme, että voimme palata uudelleen asiaan ensi syksynä.

Kirjoitettu ja painettu sana säilyy.

Jukka Tunkkari

Tunkkarin alaluokan oppilailla on satuvihko, jonne he saavat kirjoittaa omia satuja ja kertomuksia. Tässä lehdessä on muutamia tarinoita:

KAKSI PIENTÄ HIIRTÄ

Olipa kerran kaksi pientä hiirtä. He elivät pienessä mökissä maalla. Mökissä oli kaksi pientä ikkunaa ja joka nurkassa oli pieni kukka. Talon pihassa oli pieni puutarha. Eräänä päivänä kun he olivat retkellä omalla pihalla heidän huomaamattaan naapurin kissa oli vaaninut heitä. Hups! Hiiriä ei ollutkaan!

*Teksti ja kuva: Saima Tikkakoski
2. lk*

Mikä on Tunkkarin Tuulet ry?

Tunkkarin kyläyhdistys Tunkkarin Tuulet ry sai alkunsa viitisen vuotta sitten, kun osana keskipohjalaista kyläohjelmaa kartoitettiin kyläläisten tarpeita ja ideoita alueensa kehittämiseksi.

Tunkkarin koulun ympäristö, sen toiminnallisuus ja viihtyisyys nousivat vastaajien mielestä tärkeimmiksi, ja rekisteröity yhdistys nähtiin toimijana välttämättömäksi mm. rahoituksen saamisen kannalta. Talvella 2002 järjestetty nimikilpailu tuotti tulokseksi yhdistykselle nimen, ja se rekisteröitiin 19.4.2002. Pitkin kevättä ja kesää valmisteltuun Tunkkarin toimintapiha -hankkeeseen saatiin myönteinen päätös syksyllä ja ensimmäiset talkoot pidettiin pian koulun alettua. Jääkiekkokaukalon, palloilu- ja leikkikelineiden sekä grillikatoksen rakentamisen lisäksi pihaa ehostettiin ja talkoita järjestettiin aina kesän korvalla 2004 saakka.

Pari vuotta on nyt vedetty henkeä varsinaisista hankkeista ja mittavammista talkoista. Viime vuoden kyläkysely tuotti kuitenkin monipuolisia vastauksia osaksi kyläsuunnitelmaa ja pohjaksi lähivuosien kehittämiseksi. Keräsimme Vetelissä myös yli neljä sataa nimeä kevyenliikenteen väylän saamiseksi Tunkkarilta Kaustiselle yhteistyössä Varilan kylän kanssa ja teimme kuntalaisaloitteen asiassa. Kunnat ovat vie-neet asiaa edelleen tiedoksi Tielaitokselle, jota tuskin jätetään rauhaan ennen kuin työkohteiden tärkeysjärjestyslistalla Tunkkarin – Kaustisen kevyenliikenteen väylän sijoitus saadaan reilusti nousemaan.

Kyläyhdistys voi parhaimmillaan olla tehokas tapa saada kylän ääni kuuluviin. Sen kautta voi parantaa alueen vetovoimaa ja viihtyvyyttä. Tunkkarin Tuulet ry ottaa jatkuvasti vastaan palautetta ja aloitteita muuttaman vuoden välein tehtävien kyselyjen lisäksi. Yhdistyksen toiminnallinen merkitys korostuu varmasti vielä tulevaisuudessa. Ota siis rohkeasti

Tunkkarin Tuulet ry:n VUOSIKOKOUS PIDETÄÄN TUNKKARIN KOULULLA 18.5.2006 KLO 18 ALKAEN! Tervetuloa!

Asialistalla ovat sääntömääräiset vuosikokousasiat sekä keskustelu ja alustavat päätökset kehittämishankkeen eteenpäin viemiseksi. Mahdollisen rahoituksen hakemiseen tarvitaan vuosikokouksen päätös.

Tunkkarin kyläsuunnitelma on valmistunut ja vuosikokoukseen mennessä myös painettu.

Kokouksen päätteeksi paistetaan makkaraa grillikatoksella tai huonon sään sattuessa juodaan kahvit sisällä.

Jäsenmaksua kannetaan entisen tapaan tänäkin vuonna eli 5 €/henkilö tai 10 €/perhe. Jäsenyyden kustannukset on haluttu pitää pieninä, jotta mahdollisimman moni voisi olla jäsen ja samalla osoittaa kannatukseensa kylän kehittämiseksi. Sen voi maksaa Tunkkarin Tuulet ry:n tilille 551200-210559 tämän lehden sivulla 10 olevalla pankkisiirrolla tai nettipankissa mainiten ”jäsenmaksu 2006”.

yhteyttä tai tule kevätkokoukseen keskustelemaan muistakin aiheista kuin vain esityslistalla olevista!

Uusia aiheita kehittämishankkeiksi

Kyläkyselyn perusteella tärkeimpinä kohteina pidettiin Annankallion sora-kuoppien maisemointia ja saattamista asukkaiden virkistyskäyttöön, koulun rannan kunnostamista venevalkamaksi ja uimarannaksi sekä kylän historiallisesti ja maisemallisesti arvokkaiden paikkojen esiin nostamista mm. viitoitusta parantamalla.

Vastauksista löytyy monta muutakin varteenotettavaa asiaa. Koska kehittämiseen varattua hankerahaa on

kuitenkin vähän, pitää tehdä valintoja ja asettaa asioita tärkeysjärjestykseen yhdessä kylän ja rahoittajien kanssa keskustellen.

Tunkkarin kylä numeroina (2004)

Asukkaita	n. 600
Talouksia	180
Omakotitaloja	155
Rivitaloja	9
Kesä- tai loma-asuntoja	n.10
Maatiloja	7

Hannu Salo

Heikki Id, maalari ja nikkari

Vetelin Pulkkinen Nurmikosken sotilastorppaan pestautui vuodesta 1789 Heikki Pietarinpoika Id-niminen sotamies. Hänet oli vihitty Loh-tajalla, mutta sukuperä ei ole tiedos-sa. Pulkkisessa vanhat muistivat Iitinpellon. Tiedetään, että jääkäri Jalmari Pajakka oli sotamies Idin jälkeläinen.

Sotamiehellä ja hänen Lohtajalla vihityllä vaimollaan Liisa Färdigillä oli seitsemän lasta, joista vanhin oli Heikki. Tämä toisen polven Heikki Id syntyi 11.1.1790 Nurmikoskella.

Perhe muutti Suomen sodan jäl-keen Räyriinkiin Haapakosken torp-paan, jossa vanhemmat kuolivat. Heikkikin asui sisaruksineen Haapa-koskella - tai ainakin Vetelissä - vuo-teen 1824.

Sieltä täältä saadut tiedot osoitta-vat Heikin saaneen nikkarin- ja maalarinoppia. Heikki Id vihittiin 24.6.1811 Susanna Juhontytär Hun-tuksen kanssa, joka oli syntynyt 29.1.1788. Kahdeksan lasta oli syn-tynyt Vetelissä, kun Idin pariskunta osti Ruuskan talon Halsualta. Lapsia syntyi vielä neljä lisää.

Susanna kuoli 5.3.1849 Halsualla ja Heikki oli toisessa avioliitossa Juho Pekkarisen lesken Marian kanssa.

Entinen talollinen Heikki Id kuoli 8.4.1863 Halsualla.

Kädenjälkiä

Me olemme tutustuneet Idin Heik-kiin Vetelin museossa olevan kaapin kautta. Siinä on teksti:

Katso minun päiväni ovat kämme-nen leveys tykönäs ja minun elämäni on ninkuin ei mitän sinun edessä, kuinga aivan turhat ovat kaikki ihmi-set iotca kuitengin nin suruttomast elävät. W. 1814 P. 39 l w 6

Tekijän nimi on muodossa Hinri Hinrisson Id. Heikki on ollut kaapin tehdessään 24-vuotias perheenisä ja asunut silloin Räyriinkin Haapakos-kella.

Tuomaalan kirjassa Järviseudun entisyyttä kertoo Erkki Lammi miten evijärveläisestä Jaakosta tuli Levä-Nikkari. Jaakko oli renkinä Lappa-järven Hyytiälässä vuonna 1830.

Talossa oli silloin nikkarina paik-kakunnalle muualta muuttanut Iitin Heikki, eli Henrik Iite, niinkuin hän nimensä kirjoitti. Tämä oli etevä nik-kari ja erittäin hyvä maalari. Kun Iiti näki rengin hyvät lahjat hän otti tä-män nikkari- ja maalarioppiin. Tuona aikana Heikki Id oli jo isäntänä

Ruuskaalla.

Kaustislainen Matti Mäkelä ker-too tutkielmassaan Perhonjokilaakson nurkkakaapit ja niiden tekijät (2001) myös Heikki Idistä. Hänen saamiensa tietojen mukaan Heikki Id maalasi Perhon kirkon saarnastuolin ja teki sinne sisämaalauksia ainakin vuosina 1817 ja 1821. Myös Lappajärvellä Id maalasi kirkon lehteripeilit, draperian ja pasuunaa puhaltavat enkelinpäät vuosina 1818-1819. Tietosanakirja kertoo, että draperia on laskostettu verho.

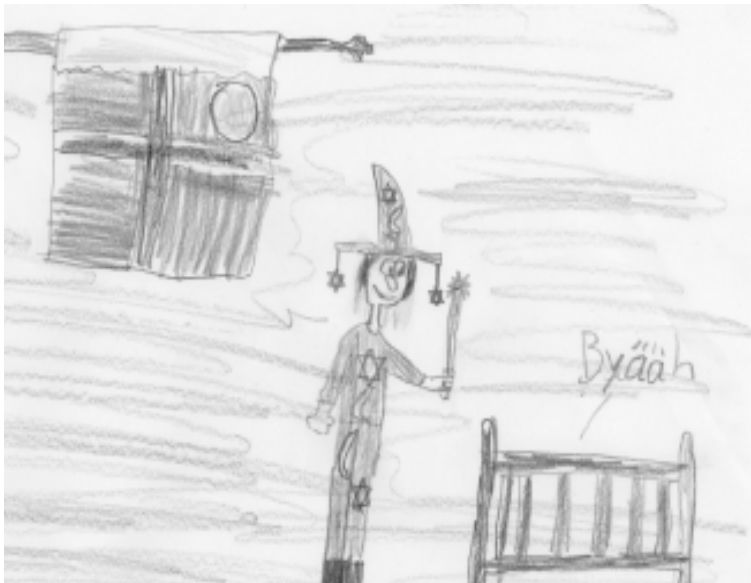
Heikki Idin 12. lapsesta seitsemän jatkoi sukua. Kaapin oven teksti on aarre lukuisille Iitin Heikin jälke-läisille jokilaaksossa ja muualla.

-Halsuan, Perhon ja Vetelin huo-nekaluista voi odottaa löytyvän Heikki Idin töitä, sanoo Matti Mäkelä.

-Mielenkiintoiseksi asian tekee Ve-telin museon nurkkakaapissa ja halsualaisissa tuvanovissa esiintyvä urkupillistö-aihe. Lappajärven Levä-nikkari käytti urkupillistörihlausia omissa kaapeissaan; tämä yksityiskoh-ta voi olla Henrik Idin peruja".

Löytyisikö kuvauksen mukaisia Iitin Heikin kaappeja vielä jostakin?

Marjatta Pulkkinen

NUKKUMATTI

Olipa kerran Nukkumatti, jon-ka oikea nimi oli Matti. Hän asui Rillakadun 13 ullakolla. Eräänä iltana Matti lenteli tai-vaalla ja kuuli vauvan itkua. Hän lensi savupiipusta sisään ja huomasi vauvan äidin ja isän nukkuvan. Matti lensi yläker-taan ja nukutti lapsen.

Teksti ja kuva: Emmi Sillanpää 2 .lk

Aitta

Siinä se seisoo Koivutien ja vanhan valtatie, nykyisen Tunkkarintien risteyksessä. Entisen Vanhankevarin viimeinen jäljelläoleva rakennus, ainakin jos luvusta jätetään pois kivillä holvattu ulkokellari. Ties kuinka vanha se on. Oven päälle on taitava puukonkäyttäjällä kyllä joskus leikannut siron vuosiluvun 1751, mutta se voi tarkoittaa paitsi tietysti rakentamisvuotta, myös sitä vuotta, jolloin Tunkkarin Vanhatalo siirrettiin lähempää Vetelinjokea nykyiselle paikalleen veljesten mennessä erilleen.

Tuolloin tie Kokkolasta Veteliin, Räyriinkiin, Patanaan ja Pulkkiseen sekä myös Halsualle meni Tunkkarin ainoan talon pihapiirin läpi jatkuakseen edelleen joen länsipuolta kirkolle. Toisen veljen talo rakennettiin noin sata metriä etelään, jokseenkin nykyisen Jukkalan pihalle. Pitkään se seisoikin yksinään uudella paikallaan, kunnes sai 1800-luvulla saman pihaan rakennetun toisen sivukamarituvan seurakseen.

Mutta aitta. Asiantuntijat kyllä sanovat, että sen nurkkien hulastus edustaa 1600-luvun rakennustapaa. Ovat hakattu ”lohenpyrstölle”. Sahaa ei ole nurkkien teossa käytetty vaan kirves on purrut puuta myös poikkisyyhyin. Jostakin syystä seinähirret ovat varsin ohuita, vain nelituumaisia eli kymmensenttisiä. Ei mitään järkäleitä, kuten voisi olettaa. Sen sijaan seinien eräänlainen alusvarvi lepää melkoisten kellesten päällä. Ne muodostuvat keskeltä halkisahatusta tukista, jonka puoliskat lepävät aluskivien päällä sahattu puoli alaspäin. Sivuseinien rakentaminen on aloitettu latomalla näiden aluspuiden päälle tukevista lankuista ladottu lattia, joiden päiden varassa lepäävät sivuseinät. Eli lattialankut kantavat koko rakennuksen painon jyvineen kaikkineen. Lyhyemmät päätyseinät puolestaan lepäävät omien aluskiviensä päällä. Ovisenän muodostaa sisäänvedetty ”kokka”, joten aitan yläkerta on puolisen metriä alakertaa pidempi. Ovi on varsin matala ja edellyttää kumartumista

aittaan mentäessä. Oven edessä on pari tukevaa, sivuseinältä toiselle yltävää lankkua astinlautana. Oven etupinta on kuviolle höylättyä lautaa. Sisäpinta tukevaa, vahvempaa niin ikään käsin höylättyä lautaa. Kaiken kruunaa tukkilukko, jonka sisälle taitava kyläseppä on takonut lujan, yksinkertaisen lukkokoneiston. Yläkeran valon saantia varten oli etuseinälle tehty luukku.

Aitta on siis kaksikerroksinen. Yläkertaan lähtevät raput sisäpuolelta heti ovenpielestä. Askemat on tuettu sivuseinän hirrenrakoihin ja toiselta puolen tukevaan hirtehen. Nousu on jyrkkä eikä täytä mitään nykyaikaisia rappujen mitoitusstandardeja. Vaikea sinne on kiivetä hehtoliträn säkki rihi-kuivaa ruista sylissä. Selkään nostetuna ehkä paremmin. Siinä missä yläkerta on varattu vähemmän tilaa vieville tarvikkeille ja heinänsiemenille, alakertaa ovat kiertäneet jyväläarit, jotka jättivät tyhjää lattiatilaa vain keskilattialle. Viereinen aitta kuului samaan taloon, mutta on kaiketi sata vuotta nuorempi.

Eräänä kevätyönä Tavi-Riikan Matti päätti verottaa Kevarin jyvavarastoa. Pieneläjän omat viljat oli

aikoja sitten syöty. Matti varasi mukaan pari säkkiä ja tikapuut, kiipesi yläkerroksen luukulle ja työnsi sen auki, ahtautui sitten aukkoon ja pimensi samalla näkymän yläkertaan, pelkäsi hetken, että jos aitassa ei olekaan välilattiaa, mutta pudottautui sitten alas — yläaitan lattialle, täytti säkkinsä alakerran ruislaarista, räpläsi lukon auki ja sai säkkinsä kärryille. Sitten tulikin kiire; Kaustiselta päin tuli Puusaaren Urho iltamista uudella pyörällensä. Sinne jäivät Matin tikapuut, mutta mies säkkeinen toki pääsi nokkavarjoon, joka kuitenkin päätyi lopulta leivättömän pöydän ääreen.

Aitan ulkoseinät ovat ilman syömät ja kauempaa katsoen vaikuttavat kauan sitten punaisiksi maalatuilta. Enää ei punainen väri hypi silmille. Ovisenä on täynnä loppuun ruostuneita nastoja siltä jäljeltä kun tienvierusaittojen seinä oli tärkeä ilmoitusareena vaalimainoksille ja kuuluttettaessa kansalaisille muita tärkeitä asioita. Myös nimikirjaimet, eri tavoin raapustettuna, rikastuttavat ovisenä.

Matti Tunkkari

Matti Tunkkarin kirjoittama teksti aitasta koskee oheisen kuvan vasemmanpuoleista aittarakennusta. Matti ja Irja Tunkkarin Ex Libriksen on piirtänyt Matin veljen tytär Titta Tunkkari.

Aitoista on kuva myös Tunkkarin Sanomien kannessa vasemmalla ladalla sivun keskiosassa.

Tunkkarin koulun uudet opet

Tunkkarin koulun uudet opettajat Satu Tuominiemi-Pohto (vas. ja Paula Rita.

Yläluokan oppilaat istuttivat opettajat Paula Ritan ja Satu Tuominiemi-Pohton pulpettiin ja tekivät molemmista henkilöhaastattelun.

Molempia kiusattiin samoilla kysymyksillä.

1. Kerro lapsuudestasi.
2. Millainen koululainen olit?
3. Millainen olit teini-iässä?
4. Kerro perheestäsi.
5. Mitä harrastat vapaa-aikana?
6. Kuka on idolisi?
7. Mikä on lempiruokasi?
8. Mitä heikkouksia sinulla on?
9. Mitä TV-ohjelmia katsot?
10. Mikä sai sinut ryhtymään opettajaksi?
11. Mitä tekisit, jos et olisi opettaja?
12. Mitä ainetta opetat mieluummin?
13. Kerro kolme hyvää ja kolme vähemmän hyvää asiaa Tunkkarin koulusta.
14. Mikä on hullunkurisin unesi?

Paulan vastaukset

1. Lapsuus oli mukava. Tykkäsin olla mummolassa. Leikin barbeilla niin kuin muutkin tytöt.
2. Ehkä sellainen, että yläluokilla yritin saada hyviä numeroita.
3. Olin aluksi rauhallinen myöhemmin vähän villimpi.

4. Mies Henri, ja lapset Venla ja Vilho.
5. Harrastan käsitöitä, mutta haluaisin harrastaa enemmän liikuntaa.
6. Monta laulajaa, mutta erityiset suosikit ovat mummo ja äiti.
7. Tykkään kaikista ruuista.
8. Heikkouteni on herkuttelu, suklaasta en pääse eroon.
9. Katson elokuvia ja lauantaicin Frasier-sarjaa.
10. Koska tämä on niin monipuolista.
11. Tekisin käsitöitä tai olisin kukka-kauppias.
12. Mieluiten käsitöitä, mutta haluaisin opettaa enemmän liikuntaa.
13. Hyvää: Kaikki paikat lähellä, kaikki tulee hyvin tutuiksi ja hyvä ruoka. Huonoa: On melua luokassa joskus, ei muuta.
14. Olen nauranut, kun olen herännyt, mutta en muista sitä.

Satun vastaukset

1. Lapsuus Vetelin Pölsossa äidin isän ja kolmen pikkusiskon kanssa. Onnellinen lapsuus, koti oli vanha koulu.
2. Olin aika hyvä oppilas. Tunnollinen, en ole ollut ikinä pätkällä.
3. Olin aika kiltti ja minulla oli paljon harrastuksia.
4. Minulla on aviomies, meillä ei ole lapsia. Minun mies on töissä ulko-

mailla, joten näemme aika harvoin. Joulukuussa olemme kahdestaan, että tilanne palaa normaaliksi.

5. Harrastan lentopalloa, jumppaa, laulan Kaustisen hääkuorossa ja soitan yhtyeessä Troikka.

6. Minulla ei ole varsinaisia idoleita, mutta ihailen prinsessa Dianaa.

7. Lasagne.

8. Olen kauhea syömään karkkia J

9. C.S.I., Todistettavasti syyllinen, näkemiin vaan muru, Emmerdale.

10. Olen opettaja, koska asuin pienessä koulussa ja leikimme koulua kavereitten kanssa. Minä olin aina opettaja. Ja siksi, että opettajan työ on vaihtelevaa.

11. En tiedä. Luultavasti joku, missä ollaan tekemisissä lasten ja nuorten kanssa.

12. Musiikkia. Kaikki on kyllä mukavaa.

13. Hyvät: Sopivasti oppilaita, mukavat työkaverit ja reippaat koululaiset. Huonoa: Pienet tilat, pihan kunto on joskus huono ja minun työtuoli on tosi huono.

14. Varmaan joku semmoinen missä tein jotain mitä en oikeasti osaa. Yhdessä unessa ajoin tukkirekkaa jäisellä tiellä ja sitä en varmaan tekisi oikeasti !

Yläluokan oppilaat

Kuuden vuoden harjoittelu toi tulosta SM-tasolla saakka

Kiihdytysmoottorikelkkailu on Jarkko Läspälle tärkeä harrastus

Kun jokin harrastus todella vie mukanaan, sen parissa jaksaa harjoitella sinnikkäästi vuodesta toiseen. Näin kävi tunkkarilaiselle Jarkko Läspälle kuutisen vuotta sitten. Tuolloin nuori ajaja kokeili ensimmäisen kerran taitojaan kiihdytysmoottorikelkkailun merkeissä.

- Olin Konemetallilla töissä ja sitä kautta tutustuin Erkki Pihlajaharjuun. Hän oli moottorikelkkailun aloittamisessa hyvä innoittaja, joka auttoi ja tutustutti lajin pariin. Lopulta laitoin kuntoon oman kisakelkan ja siitä se harrastus sitten hiljalleen lähti liikkeelle, Jarkko Läspä kertoo.

Vaikka moottorikelkkaa tavallisesti ohjataan yksin, voi lajia harjoitella hyvin jonkun toisen lajille viikiytyneen kirittämänä. Jarkko kertoo,kin saaneensa lajin myötä hyviä kisatovereita ja kanssakilpailijoita.

- Vetelissä myös asuvan Mika Lokasaaren kanssa olemme harjoitelleet paljon yhdessä ja kiertäneet kilpailuja Suomessa ja muualla Pohjoismaissa. Tänä vuonna saimme pitäänsä yhteensä viisi SM-mitalia, Läspä jatkaa.

Kerran tunkkarilainen aina tunkkarilainen

Jarkko Läspä on asunut lyhyttä ajanjaksoa lukuun ottamatta koko elämänsä Tunkkarilla.

Jarkko ja Sanna Läspä moottorikelkan kyydissä kotipihalla.

mänsä Tunkkarilla. Nykyisin 32-vuotias ajaja on kiihdytysmoottorikelkkailun lisäksi aviomies ja kolmen lapsen isä. Perheeseen kuuluu vaimo Kati, 6- ja 1-vuotiaat tyttäret Minna ja Sanna sekä 4-vuotias poika Janne.

- Olen aina viihtynyt hyvin kotikylälläni Tunkkarilla. Rakensimme vaimoni kanssa tänne hiljattain omakotitalon. Minnekäs sitä täältä muuttamaan, hyvästä paikasta, toteaa Läspä tyytyväisenä.

- Meillä on serkkuni Henri Läspän kanssa täällä kuljetusalan yritys Kuljetus Läspä Oy, joka moottorikelkkailun ja perheen ohella vie paljon aikaa. Firma on suvun perintöä, sillä sen omisti ensin tutani ja sen jälkeen serkkuni Henrin isä, Jarkko Läspä kertoo.

Kultaa, hopeaa ja pronssia

Vaimo Kati ei Jarkon sanojen mukaan pelkää aviomiehensä kiihdytysajoharrastusta, koska hän tietää sen olevan kuitenkin suhteellisen turvallinen harrastus.

- Isoimmassa kelkassa on 200 hevosvoimaa, joten kyllä siinä saattaa huonostikin käydä, jos kyydistä kesken kaiken putoaa, Läspä myöntää.

- Kiihdytysmoottorikelkkailussa kiihdytetään kelkkaa kuitenkin vain tietyn matkan ajan, joka on tarkalleen 201,17 metriä. Parhaimmillaan vauhti kohoaa 160-170 kilometriin tunnissa.

Jarkko Läspä sai kiihdytysmoottorikelkkailussa talven aikana yhteensä kolme SM-mitalia eri kokoisilla moottorikelkoilla.

Kirkkaimpana kimaltaa pienimpien moottorikelkkojen puhdas kulta, mutta tunkkarilainen ajaja ylsi mitalisijalle myös isojen ja keskikokoisten moottorikelkkojen sarjoissa.

Jarkko Läspä yhdessä 1-vuotiaan tyttärensä Sannan kanssa.

Isoimmalla kelkalla tuli hopeaa ja keskikokoisella pronssia.

- Kyllä se on hieno tunne saavuttaa pitkän harjoittelun jälkeen tavoitteensa, Jarkko Läspä toteaa.

- Kuuden vuoden harrastamisen jälkeen on etuna se, että sitä tietää jo ajajana kisojen ”metkut”, kuten sen, että lähtöreaktio on onnistumisessa äärimmäisen tärkeää, hän lisää.

SM-mitalien lisäksi Jarkko Läspä on menestynyt kiihdytysmoottorikelkkailussa Pohjoismaidenkin tasolla. Isoimmalla kelkalla heltisi PM-hopea, josta Läspä on SM-mitalien lisäksi hyvilläään.

- Moottorikelkkailu on tullut minulle hyvin tärkeäksi harrastukseksi, jota ei oikein osaa tai malta lopettaa.

- Siinä lajissa vain on se jokin, joka innostaa jatkamaan ja kehittämään ajajana aina vain vuodesta toiseen, Läspä tiivistää lopuksi.

Marja Myllymäki

Kevätlukukauden alussa koko Tunkkarin koululla oli pelastautumisharjoitus. Harjoituksen jälkeen alaluokan oppilaat saivat kirjoittaa satuvihkoonsa harjoituksen inspiroimina. Tässä Jaakon kirjoittama kertomus:

KOULU PALAA

Oli ihan tavallinen tiistaipäivä. Koulussa oli ihan tavallista, kunnes Jere haistoi savua koulussa.

Yhtäkkiä kuulutettiin, että koulu on tulossa. Sitten kaikki koululaiset alkoivat juosta paniikin valtaamina. Kaikki huutelivat apua ja silloin kuului hirveitä rysähdyksiä. Sitten Vili huudahti, että koulun seinä kaatuu ja tietenkin kaikki juoksivat. Mutta sitten opettaja huusi, että rauhoittukaa.

- Nyt ei paniikkia. Minä soitan hätänumeroon, opettaja sanoi.

- Emme pääse ulos. Ulkona palaa ja ovikin on tulossa, Jere sanoi.

- Mitä teet siellä Elli? Jere kysyi.

- Minä pakoilin, Elli vastasi.

Sitten paloauto tuli pihalle. Sitten paloauto teki tehtävänsä. He pelastivat koulun väen. Sitten kun kaikki oli pelastettu, niin palomiehien oli aika lähteä. Sitten kaikki kiittivät heitä.

Sen jälkeen kaikki pääsivät kotiin, kun kaikkien vanhemmille oli kerrottu, että näin oli tapahtunut. Kaikkien vanhemmat tulivat hakemaan lapsensa kotiin. Kun koulu oli korjattu, niin kaikki oli taas ennallaan ja kaikki olivat iloisia.

Kaikille opetettiin hätänumero ja se on 112. Opettajat eivät enää

leikkineet tulella eivätkä lapsetkaan. Lapset lähtevät pian kesälomalle ja taas kesäloman jälkeen ykkösluokalla kaikki on aika samanlaista. He joutuvat varmasti vielä moniin seikkailuihin.

Teksti ja kuva: Jaakko Salo 2. lk

VARIKSIEN SEIKKAILU

Variksilla oli tylsää. Sitten he keksivät karata. Jihuu, kiva! Täällä olikin tylsää, Pippana sanoi. Nyt lähdetään. Joo. Sitten he lähtivät matkaan. Äiti ihmetteli missä he olivat. Äiti varmaan huomasi, että olimme karanneet. Älä murehdi me ollaan nyt vapaita. Sitten he vähän murehtivat äitiä. Äiti kiersi jokaisen nurkan ja kolon mutta ei löytänyt rakkaita tipujansa mistään. Äiti ei tiedä että olemme karanneet – ehkä. Pippana sanoi, että heillä oli kivaa mutta äidillä ei. Pippanalla, Poppanalla ja Sassanalla tuli koti ikävä. Sitten he löysivät kotiin. Äiti sanoi, että ei saa enää ikinä karata.

*Teksti ja kuva: Janina Junttila 2 .lk
Variksien seikkailu on Janinan satuvihosta.*

Tarinoita Tunkkarin alaluokan oppilaiden satuvihoista.

AKU MAALLA

Aku, Tupu, Hupu ja Lupu lähtivät Mummo Ankan luokse kuukaudeksi, koska he halusivat maaelämää. Siellä on kanoja, kukkoja, sikoja, hevosia, lehmiä, ankoja ja yksi papukaija ja tietenkin Hannu Hanhi, joka tykkää olla Mummo Ankan luona.

Tupu, Hupu ja Lupu lähtivät läheiseen metsään poimimaan mustikoita. He poimivat korit täyteen. Hannu Hanhi tykkäsi mustikkapiirakasta. Tietenkin Hannu Hanhen pitää tehdä töitä, eihän Mummo Anka pitäisi siitä, että Hannu Hanhi ei tekisi töitä. Hannu Hanhelle tuli töitä, koska kohta oli jouluaatto. Mutta ei ollut sataanut lunta. Mutta sinä yönä satoi paljon lunta. Joulukuukuu on pelastunut. Tupu, Hupu ja Lupu olivat heti pihalla lumisotaa. Joulukuukuu oli hyvää ruokaa, jota Mummo Anka oli tehnyt.

Tupu huusi: - Joulukuukuu tuli!

Joulukuukuu toi Tupulle, Hupulle ja Lupulle yhteisen lahjan joka oli rattikelkka. Tupu, Hupu ja Lupu saivat myös omat pikkuautoja. Joulukuukuu lähti. Kuusi oli hienosti koristeltu. Takassa tuli leimahteli. Oli joulutunnelmaa. Seuraavana päivänä Aku, Tupu, Hupu ja Lupu lähtivät kotiin.

Teksti: Ville Takala 2. lk

Kuva: Annina Nykänen

TYPERYYDEN KUNKKU

Aku: - Hei katso! Sinulta jäi tuo kukka kastelematta.

Typerys: - Mikä!? LOISK! (Aku saa vesiletkusta vettä naamaansa.)

Aku: - Tuo typerys!

Typerys: - Typerys kukkako? Onko se uusi lajike? LOISK! Taidat pitää minua pilkkanasi.

Aku: - En toki. Ainoa typerys täällä olet...

Typerys: - Missä!? LOISK!

Teksti: Matias Saarenpää 2. lk

KOIRAN PÄIVÄT

Asuipa kerran kaupungissa koira, jonka mielestä paras päivä oli lauantai mutta huonoin päivä oli maanantai. Sen nimi oli Rekku. Rekun lempiruoka oli spagetti. Kun Rekku sai spagettia, niin se vastasi siihen hau, hau. Toisen koiran nimi oli Verkku. Verkun lempipäivä oli sunnuntai. Verkun lempiruoka oli makara. Emäntä sanoi: Olen ylpeä teistä koirat.

Teksti ja kuva: Robi Lapinkorpi 2. lk

Toukkavaara, piirtänyt Tuomas Myllymäki.

Saajan tilinumero Mottagners kontonummer	551200-210559	TILISIIRTO GIRERING Maksu välitetään saajalle vain Suomessa kotimaan maksujärjestelmän kautta. Gireringen försänds till mottagare endast i Finland enligt Almqvists villkor för enkelt betalningsförfarande och endast till det kontonummer betalaren angivit.	
Saaja Mottagare	Tunkkarin Tuulet ry	Vienti Meckelände	
Maksaja Betalare		Kyläyhdistyksen jäsenmaksu 2006 5€/henkilö tai 10€/perhe	
Allekirjoitus Underskrift		Vienro Ref.nr	
Tiliä nro Från konto nr		Eräpäivä Förf.dag	31.5.2006 Euro

Oheisella maksulomakkeella voit esimerkiksi nettipankissa maksaa
Tunkkarin Tuulet Ry:n jäsenmaksun vuodelle 2006.

Sarjakuvan on piirtänyt Heini-Maarit Takala.

Vetelin kunta ja seurakunta toivottavat uudet asukkaat lämpimästi tervetulleiksi Tunkkarille!

Vetelin kunta on määrätietoisesti kehittänyt Tunkkarin aluetta luonnonläheisenä asuinalueena. Ensimmäinen asemakaava, silloinen rakennuskaava, valmistui Annankallion pohjoisosaan jo 1970-luvun lopulla.

Alue täyttyikin melko nopeasti ja 1980-luvulla aluetta laajennettiin jo niin, että Emäntäkouluntien ja Siltalantien välinen alue oli kokonaisuudessaan kaavoitettu asumiselle. Onneksi tonttien väliin jätettiin vapaita alueita, joita asukkaat ovat voineet käyttää vapaasti liikkumiseen ja leikkimiseen.

Kunnassakin on huomattu Tunkkarin vetovoimaisuus asuinalueena ja niinpä päättäjät vastasivat myöntävästi seurakunnan esitykseen kaavoitus-sopimuksen tekemiseksi Mäntöläntien ympäristöön terveyskeskuksen viereen.

Kaavoitus sujui jouhevasti ja kunnanvaltuusto hyväksyi asemakaavan viime joulukuussa. Kuluvin vuoden talousarvioon varattiin määrärahat kunnallistekniikan rakentamiseksi ja tontit ovatkin jo tämän kesän aikana rakennettavissa. Asemakaavalla muodostettiin seurakunnan maille 16 uutta omakotitonttia, jotka kaikki rajoittuvat puistoon ja ovat kooltaan yli 2000 m²:n suuruisia.

Kaavoitus-sopimuksen mukaan seurakunta luovutti katualueiden lisäksi kunnalle entisen synnytyslaitoksen tontin, joka yhdessä kunnan omistaman jokiranta-alueen kanssa muodostaa kaikkien yhteiseen virkistyskäyttöön tarkoitetun Suurkarin puiston, joka rajoittuu Vetelinjokeen.

Tarkoitus on vähitellen kunnostaa rantaan uimapaikka ja mahdollisesti venelaituri. Tämän toteutumiseksi toi-

votaan myös Tunkkarin kylän asukkaiden panosta.

Mäntöläntien tontit omistaa Vetelin seurakunta. Kunta ja seurakunta ovat sopineet, että tonteista ja rakentamistavasta voi tiedustella kunnasta, mutta kaupunkiraja tehdään seurakunnan kanssa.

Toivomme, että Te, nykyiset tunkkarilaiset, kerotte tuleville rakentajille ja mahdollisille paluumuuttajille, mitä kaikkea vireä kylä tarjoaa näiden viihtyisien tonttien ja virkistysmahdollisuuksien lisäksi.

**YHTEISTYÖSSÄ VETELIN
KUNTA**

Etukortilla etuja

Kastetut, syntyneet, merkkipäivät, onnittelet, vihityt

Perhealbumiin
kuvallinen
ilmoitus
huhtikuussa

Etu ei koske jo alennettuja hintoja.

KESKIPOHTANMAA

KIRJALLISUUS JA KIRJALLISUUS

(06) 827 2234, 827 2235
Keskipohtanmaa, ilmoitukset, P1 45,
67101 Kokkola
sähköposti: aineisto@kpk.fi

15€

Keskipohtanmaan
rivi-ilmoitukset
huhtikuussa -50%
Etukorttietuna

5€

2 riviä

Etu ei koske jo alennettuja hintoja.

KESKIPOHTANMAA

KIRJALLISUUS JA KIRJALLISUUS

Puh. (06) 827 2235, (06) 827 2234
aineisto@kpk.fi

Ilahduta ystävää 2 kuukauden
lahjatilauksella, makset vain
kuukauden lehdet eli 23 €
KERTAETU NUMERO 1

**Etukorttietuna
2 kk lehdet
1kk hinnalla**

KESKIPOHTANMAA

KIRJALLISUUS JA KIRJALLISUUS

Puh. (06) 827 2273

Jos sinulla ei vielä ole Keskipohtanmaan etukorttia saat sen tilaamalla Keskipohtanmaan jatkuvana etuasiakastilauksena vain 17 euroa/kk. Soita ilmaiseen palvelunumeroomme 0800-30010 (ma-pe 8-16)

NIILO NOKKELA

Ja kalaretki

Tehnyt: Harri

Seurakunnan kuulumisia

Kun otsikkona on seurakunnan kuulumisia, sehän tarkoittaa meidän yhteisiä kuulumisia. Luterilaiseen seurakuntaan kuuluu yli yhdeksänkymmentä prosenttia ja kun mukaan lasketaan muut kristilliset yhteisöt lähestytään sataa prosenttia.

Kristillisyyks on edelleen keskeinen, tärkeä osa veteliläistä elämänmuotoa. Seurakuntamme toiminta-ajatuksena on, että Vetelin ev.lut. srk on olemassa pelastusta varten. Siksi kokoonnumme jumalanpalveluksiin, muihin tilaisuuksiin, siksi toimitetaan kasteita ja jaetaan ehtoollista, että mahdollisimman moni voisi uskoa Jeesukseen ja kulkea elämässä kohti taivaan kotia.

Meidän kuulumisiamme lähiviikoilta on suru. Vetelissä, samoin kuin Kaustisella on ollut jakso, jolloin on ollut paljon kuolemantapauksia. Hyvin syvästi ja laajalti on ihmisiä koskettanut Tunkkarin koulun ensimmäisen luokan oppilaan, Elina Luomalan, kuolema laskettelurinteesä tapahtuneen onnettomuuden seurauksena.

Tiedän, että koulussa, kodeissa ja erinäisissä yhteyksissä on annettu tilaa lasten itkulle ja surulle, mikä on tärkeä asia. Jos kipeä asia olisi yritetty sivuuttaa vaikenemalla ja välttelemällä, se olisi vain lisännyt ahdis-

tusta ja kuitenkin joskus myöhemmin vaatinut asian työstämisen. Silloin se olisi vielä vaikeampaa.

Myös meitä aikuisia pienen koululaisen kuolema on pysäyttänyt ja järkyttänyt. Sen on huomannut, kuinka suru on yhdistänyt, suru on ollut yhteisöllistä. Paljon me itsekukin elämme omissa oloissamme, suru on tuonut meidät lähemmäs toinen toisiamme ja Jumalaa. Suru on johtanut meitä rukoukseen. Lähiomaiset sanoivatkin, että he ovat konkreettisesti saaneet tuntea ihmisten ajatusten ja rukousten kantavan heitä. Rukouksia ja tukea lähiomaiset todella tarvitsevatkin raskaassa surussaan. Voimme vain aavistella heidän surunsa ja ikävänsä syvyyttä. Kipeä suru on muistuttanut meitä, että tarvitsemme elämän vaikeuksissa, surussa ja vaikeuksissa toinen toisiamme. Olkoon Jumala ja hänen armonsa se, minkä varaan elämää rakennetaan hyvinä ja vaikeina aikoina.

Tunkkarin alueella on meneillään seurakunnan ja kunnan yhteistyössä toteutettu hanke kaavoittaa seurakunnan maalle kuusitoista omakotitalotonttia. Alue on Mäntölantien varressa, sairaalalta eteenpäin. Alue tulee säilymään metsäisenä, sillä tonteilta saa kaataa rakennusten edellyttämän

puuston. Kaava on jo vahvistettu. Kaikki kuusitoista tonttia ovat kooltaan yli kaksituhatta neliometriä. Toivomme asioiden etenevän niin, että tonttikauppoja voitaisiin tehdä jo toukokuussa. Olemme erittäin tyytyväisiä yhteistyöhön kunnan kanssa.

Meidän kirkkomme mäen harjalla jo odottelee kovasti, että milloin tulemme sitä kunnostamaan. Suunnittelu on aloitettu. Tiivistäen voi tässä vaiheessa sanoa, ettemme tee muutoksia, vaan kunnostuskorjauksen. Kun on kyseessä niinkin isot tilat kuin kirkko ja tapuli, niin ei sitä ihan pienellä euromäärällä tehdä. Mutta kunnossa kirkko tulee olla ja kyllä se kirkkohallitus meille sitten myös avustusta antaa, kunhan siihen vaiheeseen päästään. Mutta sitä ennen taitaa ehtiä tapahtua monenlaista. Monenlaisia muutakin kuulumisia olisi, mutta...

Muistatthan lasten leirit viikolla 29 Aittaniemessä 7-10-vuotiaille ja 11-13-vuotiaille.

Leikkikenttä alle päiväkerhoikäisille Tunkkarin koululla viikon ajan kesällä. Seuraa aikaa tarkemmin kirkollisista ilmoituksista.

Siunattua kevään odotusta

Vesa-pappi

MEIDÄN SUVUN NAISET

Meidän suvussa naiset ovat seuraavanlaisia: paksuja ja lyhyitä, pitkiä tai hoikkia, kankeita tai notkeita, viisaita tai tyhmiä. Aikamoinen luettelo, eikö totta.

Jotkut ovat hyviä kielissä, jotkut taas eivät. Joku voi olla viherpeukalo, joku taas ei. Joku on pullasormi, joku ei. Useimmat ovat hevoshulluja, jotkut ovat siivoushulluja. Jotkut urheilevat, jotkut löhöilevät sohvalle sipsipussi vatsan päällä.

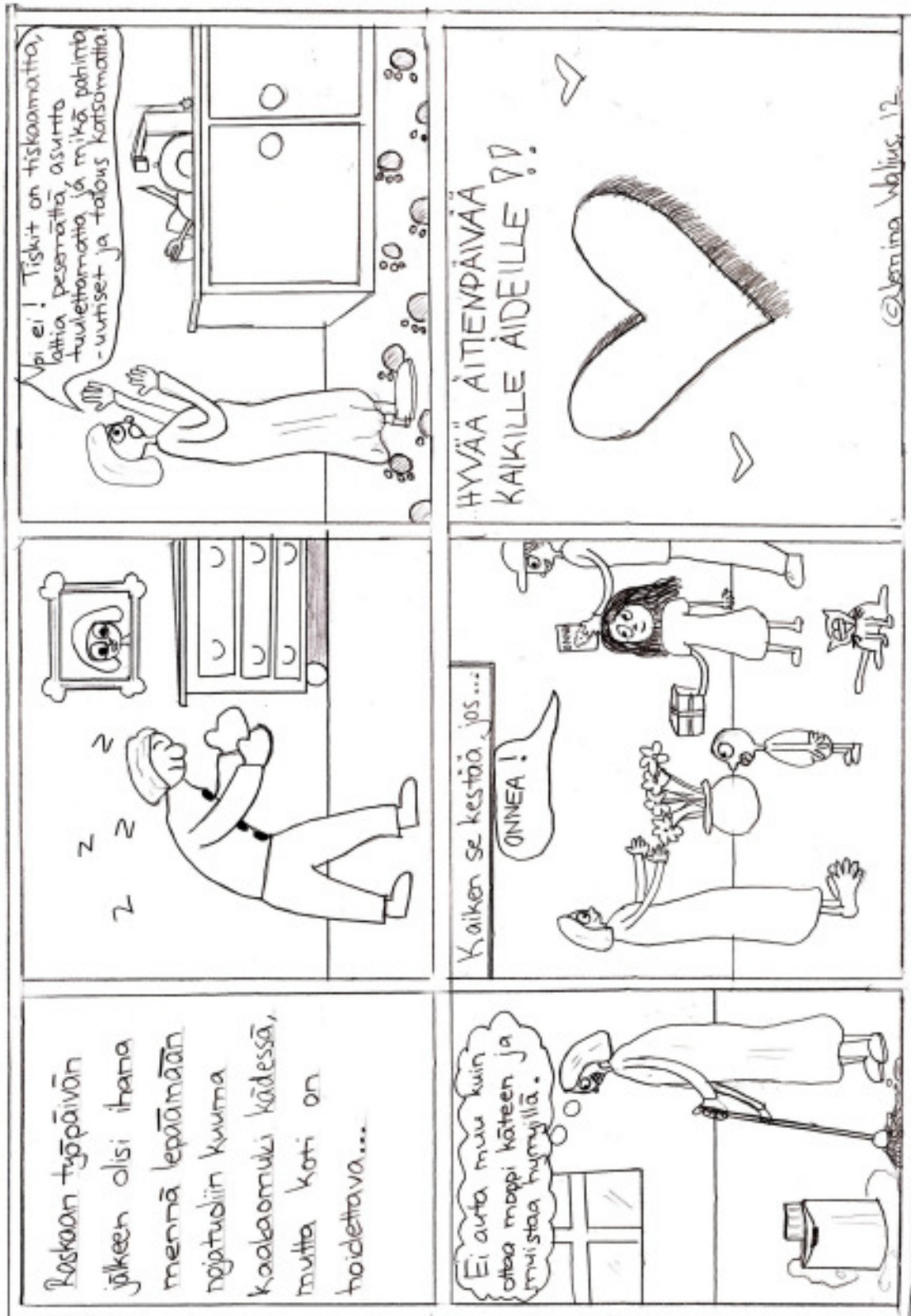
Hehe. Sellaisia he ovat. Joku taas voi olla shoppailuhullu. Useat ovat huolellisia, jotkut ovat hätäisiä. Sellainen luettelo meidän suvun naisista. Hehee.

Mika Hautamäki, 5. luokka

MUMMON MAHTAVAT KÄSITYÖT

Minun mummoni on erittäin hyvä kutomaan ja tekemään muitakin käsityöitä. Viime aikoina hän on tehnyt minulle hienon rannekkeen. Mummoni käy myös kutomassa Käpyhovissa. Hän tekee käsityöitä muillekin sukulaisille. Kerran me pelasimme palloa mummolassa, ja se sattui osumaan erääseen posliinilautaseen. Lautanen särkyi, mutta mummo ei ollut vihainen. Hän sanoi vain, että tekee uuden.

Mikko Salo, 5. luokka

Kaustisen Evankelinen Kansanopisto

***Tulevaa koulutusta
Kaustisen Evankelisella Kansanopistolla:***

Hierojan ammattitutkinto 21.8.2006-8.6.2007 (40 ov)
Koulunkäyntiavustajan ammattitutkinto 21.8.2006-8.6.2007 (40 ov)
Vionojan kuvataidelinja 18.9.2006-25.5.2007 (32 ov)
Kaustislainen jäsenkorjauskoulutus 7.8.-13.10.2006 (10 ov)
Perusopetuslinja 21.8.2006-25.5.2007 (36 ov)
Lapsi- ja perhetyön perustutkinto 21.8.2006 alkaen 3 vuotta (120 ov)
Hoiva-alan peruskoulutus 21.8.-15.12.2006 (17 ov)
Kasvatustieteiden linja 4.9.2006-25.5.2007 (34 ov)

Hakulomakkeet ja lisätiedot numerosta: (06) 865 4211 tai internetistä osoitteesta: www.kaustinen.fi/kek

Kuva: Eva Viik